

**Ivsti Baronii Veteracastrensis SS. Th. Et I. V. D.
III[ustrissi]mo Arch[iepisco]po Moguntino à Consilijs.
Epistolarvm Sacrarvm Ad Pontificem Max. Et Amplissimos
Cardinales &c. Libri VI**

Baronius, Justus

Mogvntiae, 1605

Epistola VIII [i.e. VII]. Beatissimo In Christo Patri ac Domino Clementi VIII.
Pont. Max. Ivstvs Baronivs Veteracastrensis S. P. D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70614](#)

sim; Periclitabotamen vires, & quia venire ad vos propter virginissimos egyptiaw-
nitos nostros non licet, paucorum dierum
spatio litteras cupitas transmittam: Interea
tu cum Collegio feliciter. Vale, successum-
que causa Deo precibus commendata. Hei-
delb. Non. Decemb. M. DC.

EPISTOLA VIII.

BEATISSIMO IN CHRISTO PA-
TRI AC DOMINO CLEMENTI
VIII. Pont. Max.

IVSTVS BARONIVS VETE-
racastrensis S.P.D.

O quām multi sunt, BEATRAC PATER, a S. Athan. Epist. ad Marcel. Pap.
a Sancte Apostolice Romanae, atq; univer-
salis Christi Ecclesie Venerande Papa: quām
multi inquam sunt, qui hunc conatum me-
um extremæ impietatis ac perfidiæ conde-
mnabunt! quām multi, qui hæteseos & a-
postasias manifestæ! Postquam enim ego
Dei sic ferente imperscrutabili voluitate
isthic terrarum natus atque educatus sum,
quān & multos annos vixi, & munera offi-
ciaq; gessi, ubi (^b D. Hieronymi verbis utar)
profligatio à sole mala patrimonio obruta fulcis
frumenta in loliū auenafq; degenerarunt: ubi
Lucifer ille qui occiderat, supra sidera posuit

C thro-

^b Epist. 57.
ad Damas. Pap.

thronum suum: ubi testacea vel lignea vas
virgam ferream, & aeternum operiuntur in-
cendum: id est, me interprete, ubi haeretico
grassante furore, pulsa veteris fidei solidi-
tate, doctrina noua, atque a consensu toti-
us orbis omnisque antiquitatis aliena, sub
specioso Euangelij nomine, cum multa-
rum animarum sempiterna pernicie in vul-
gus spargitur ac disseminatur, nunc vero
collustratis diuinitus oculis meis, perspe-
ctisque fœdissimis sectariorum erroribus
ac delirijs, ad Catholicæ Ecclesiæ gremiu-
m, iuuante Domino, Tuq[ue] sanctitate ap-
probante, transire toto pectore satago: mi-
rum quot probra, quot conuicia, quā acer-
bas insectationes ac virulentas proscripti-
ones in me vndiq[ue] iaculaturi sunt ij, quos
sacrilega obstinatio, ac furor præpus extra
salutares hosce Ecclesiæ carceres detinet.

Non minus enim quam Lymphatis o-
lim *Circumcellionibus*, huic infelici homi-
num generi persuasū est, de toto mundo vi-
sibilem pervisse Ecclesiam, atq[ue] in sola Lutheri
aut Caluini parte remansisse. Quamobrem
Romanam Ecclesiam non secus ac turpis-
simum Lupanar atque ipsissimam Babyloni-
cam meretricem, quibus possunt acerbissi-
mis verbis ac crudelissimis supplicijs per-
sequuntur.

Ast ego qui Christi militia me verè nūc
adscri-

e August.
lib. de Uni-
tate Eccles.
a. 12. c. 13.

adscriptum profiteor, cœlesti fortitudine
armatus, fidei q; constantia roboratus, nul-
la tela inimicorum pertrimescere, multo
minus leuissima ista hominum nec de sua
nec de aliena salute rectè sentientium, iudi-
cia reformidare debo. Quin consolari ac
sustentare me debet diuina huic sedi in S.
Petro Pontificum Romanorum ἀλφα tri-
buta vis atque authoritas, dicente Christo,

^d Tu es Petra, & super hanc petram edificabo ^{d Matth. 16}
Ecclesiam meam, & portæ inferi non prævale- ^{18 Vide Bel-}
bunt aduersus eam: tibi dabo claves regni cœ- ^{larm. lib. 1.}
lorum. Et quodcumq; ligaueris super terram, ^{de Rom. Pon}
erit ligatum & in cœlis, & quodcumq; solueris ^{tif. cap. 10.}
super terram, erit solutum & in cœlis. Quæ ^{e Lib. 2 in}
verba considerans ^e S. Basilius, Petrus in- ^{Eunom.}
quit, propter fidei excellentiam Ecclesiæ edifi-
cium in seipsum suscepit. Et ^{f Hom. 4. in}
mus, Quid autem Petrus inquit, basis Eccle- ^{ca. 6. Esaia.}
siæ; ille vehemens amator Christi, ille sermone in-
doctus, & Rhetorum victor, ille imperitus, qui
tamen Philosophis obturauit os, ille qui Græca-
niam sapientiam non aliter, quam aranea-
rum telam dissoluit, ille qui sagenam misit in
mare, & piscatus est orbem? Denique ^g S. O. ^{g Lib. 2. con-}
ptatus: Cathedra, inquit, una est, & negare ^{tr. Parmen.}
non audeas, scire te Petro primam in urbe Ro-
ma Cathedram esse collatam, ubi sederit omni-
um Apostolorum caput Petrus, inde Cephas
appellatus, in quo uno Cathedra unitas ab e-

mnibus seruaretur, nec ceteri Apostoli singulas sibi quisq; defenderent, ut iam Schismatis cus & peccator esset, qui contra singularem Cathedram alteram collocaret. Ergo Cathedra una est, quæ est prima de dotibus. In ea sed sit primus Petrus, succedit Linus, Lino Clemens, &c.

Deinde consolari ac sustentare me debet omnium vniuersi orbis Christianorum, omnibus seculis in hac vna sede tanquam certissimo capite ac matrice Ecclesiarum omnium firmiter recumbens spes atque existimatio. Quorum nemo vñquam vel priuatim vel publicè tam vecors extitit, quin cum hac sede tanquam noua Hierosolyma fixam stabilemque sibi vnitatem colendam, eiusque authoritate tanquam indubitato Dei oraculo omnes fidei trouersias decidendas putarit. Adeò quidem, vt hæreticorum etiam fæx, ^h Marcion & Valentinus, item ⁱ Campenses cum Tharsippe ^j ad Hieron. E. sensibus nihil aliud ambierint, quām vt auctoritate cōmunionis Romanæ suas mundo fabulas venditare possent. Quod cum per Damasum Romanum Pontif. non possebant, ^k è larebris exiracti ac foraspulsi, breue mortis sunt. Quamobrem D. Hieronymus (vt solennia Conciliorum decreta prætermittam, quæ ⁱ Quartodecimanos Victoris; Nouarianos & Anabaptistas Cornelij: Arianos;

^h Baron.
Tom 2. An.
167. § 6.
ⁱ Hieron. E.
Epist. 57 ad Damas.

^k Hieron.
Epist. 94.
ad August.
Bellarm.
libr. 2. De Verb. Dom.
cap. 6.

nos Sylvestri: Macedonianos Damasi, Nestori-
 anos Celestini: Eutychianos Leonis: Pelagianos
 Innocentij & Zozimi, &c. Pontificum Ro-
 manorum voce tanquam cœlesti fulgure
 perculerunt) exorto in oriente hærescon-
 nouarum semine, non aliam quām Cathe-
 dram Petri Apostolico ore laudatam sibi
 consulendam censuit. ^m Quoniam inquit,, ^{m Hebreos.}
 vetusto oriens inter se populorum furore colli-^{Epist. 57 ad}
 sus, ⁿ indiscissam Domini tunicam, & desuper
 textam, minutatim per frusta discerpit, ⁿ ^{23.} ^{Ioann. 19.}
 Christi ^o vincam exterminant vulpes, ut inter ^{o Cant. 2.15}
 placus contritos, qui aquam non habent, diffi- ^{o Rom. 1.8.} plerem. 2.
 cile, ubi Ipons signatus, & hortus ille conclusus ^{13.}
 sit, possit intelligi: Ideò mihi Cath. dram Petri, ^{q Cant. 4.}
 & fidem ^r Apostolico ore laudatam, censi ^{12.}
 consulendam, inde nunc me anima postulans
 cibum, unde olim Christi vestimenta suscepit.
 Neq; vero tanta vastitas elementi liquefiantis,
 & interiacens longitudo terrarum mea ^{s Matth. 13.}
 pretiosa margarita potuit inquisitione prohibi- ^{t 40.}
 bere. ^t Vbi cung³ fuerit corpus, illuc congrega- ^{t Luc. 13.37}
 buntur & aquilæ. Et paulò post. Quanquam
 tui meterreat magnitudo, inuitat tamen hu-
 manitas. A sacerdote victimam salutis, à pa-
 store, præsidium onis flagito. Facebat inuidia:
 Romani culminis recedat ambitio: cum suc-
 cessore pescatoris, & discipulo crucis loquor: Ego
 nullum primum, nisi Christum sequens, Beati-
 tudinitas, id est Cathedra Petri communione co-

C 3 socior:

socior: super illam Petram adificatam Ecclesi-
am scio. Quicunq; extra hanc dominum agnum
comederit, profanus est. Si quis in arca Noe
non fuerit, peribit regnante diluvio. Nunquid
Vitalem, Meletium respuo, ignoro Paulinum,
quicunq; tecum non colligit, spargit: hoc est, qui
Christi non est, Antichristi est. O Sanctam
Sancti viri vocem, ducem atque auspicem
non huius modo meæ, sed & proximæ^u Ru-
thenica atque ^x Alexandrina solenniter in
vrbe multorum populorum plausu & iu-
bilo factæ Palinodias. Cuius si dicam exem-
plum quantas meo pectori faces subiece-
rit, quam acribus stimulis animum perpunc-
xerit, integrum hanc paginam compleue-
ro. Nec leue est, ^y conspirantem Christiano-
rum multitudinem curare: haud leue, mun-
do comite ad illius Ecclesiæ gremium cur-
rere, ^z que ab Apostolis fundata, & à Sanctis
cultæ, in hanc usq; diem frustra hereticis cir-
cumlatrantibus per successiones Episcoporum
culmen auctoritatis obtinuit.

Sed fratres mei, quos deserò, PATER
S A N C T M E audientes talia, rident & sto-
machantur, meque conuitijs omnibus in-
cessunt. Insanis, inquiunt, neque adis Ec-
clesiam Dei, sed deseris. Quid ita inquam?
persuasum hoc vobis est, sed malè. Tenebar
& ego quondam eodem errore, Romanam
Ecclesiam maledictis lacerans, communio-
nem-

^u Baron.

in fine

To. 7. Ann.

ⁿ Idem in

fine Tom.

6. Ann.

^y Aug. Epi.

162.

^z August.De fidel. cre-
dend. c. 17.

nemque Dei in sola Caluini parte remansisse credens. Sed quis hoc euicerat? Calumniæ graues, & atrocia in domum Dei conuicta mentem meam peruerso iudicio imbuerant. Itaque sequens illos, qui à corpore Christi præcisi properabant ad exitium,

^a Væ va quibus gratiis descendebam & ipse a August. in profunda inferi. Ab alienabar à promissis lib. 3. confess. Dei, & tetra morte inuolutus pulchre me cap. 6. viuere existimabā. ^b Sed tu Deus longanimis b August. 31 & misericors oblitum tui, oblitus non es: tu se- confess. 1. a. curus mei curam gessisti, ac miseratus simplici- tatem meam (neque enim destinata malitia peccabam) ^c præuenisti me antequam in uo: a- c August. 17 rem te, & institisti crebrescens multi modis vo- conf. ss. c. 1. cibus, perrumpens surditatem, & intonans vo. ^d 29. ce forti in interiore aurum meam, ut cognoscerem eminentem scientiam charitatis CHRISTI, & firmitudinem Ecclesiæ tue, quæ supra Petram fundata, vndiq; circumfrentibus procellis inconclusa staret. Tu demonstrasti mihi seruorum tuorum ministerio, quām graui crimine alligati fu- rerent, qui rupta unitate fidei, ^d vltro se apud Cypr. de temerarios conuenas, sine diuina dispositione constate Eo- präficerent, qui se præpositos sine ulla ordinati- cles. cap. 8. onis lege constituerent: ^e qui contemptis Epi- e Cypr. de & scopis, & DEI sacerdotibus derelictis, constituere auderent aliud altare, precem alienam il- licitius vocibus facere, Dominice hostie verita-

rem per falsa sacrificia profanare. Hoc demonstrasti mihi Deus meus, & gratias ago.

e August. 11. e Nomi, confiteor tibi Domine, tecumq; nouit confess. c. 7. & benedic te, quisquis ingratus non est certa veritati.

At vos fratres meos plusquam prodigos salutis vestrae obtestor, deposito paulum typho deliberationem Christiani hominis mecum suscipiatis, quamq; longè à Deo peregrinemini, vel limis saltē oculis aspiciatis. Subducite mecum, an vel unum verę Ecclesiæ signum apud vos demonstrare possitis. Certè unitate destituimini, à consensu orbis Christiani præcisi, & in minutissimas sectas miserè dissecti. Sanctitate quanta præstetis, publicè notum est, volq; ipsos profanitatis vestrae palam pudet ac lædet. Catholicos nominare vos nec vultis nec potestis, tam angustis obscuræ alicuius regiunculæ limitibus circumscripti. Iam si

f Tertull. de Apostolicos vos nominare libet, f Edite origines Ecclesiarum vestrarum, euoluite ordinem Episcoporum vestrorum, g & in ordine

32. 2 August. Ep. 165. illo Patrum, exorsi à S. Petro ad præsentem usque CLEMENTEM VIII. quis cui successerit, videte. Certe in eo ordine successionis nullus Donatista Episcopus inuenitur, nullus Luthe-

b August. in Psal. contra partem Donati. ranus, nullus Calvinista. Quid ergo iam amplius aduersum patres vestros sœuitis? Quid studio partium excæcamini? h Venite mecum

mecum ad Romanam Ecclesiam, ut inser-
mini in vite: dolor est cum vos videamus preci-
sos ita iacere. Ipsa est Petra, quam non vincunt
superba inferiorum portæ. Idque ut mecum
intelligatis, deponite ad tempus persuasio-
nem sapientiae vestræ: ¹ Audite doctos Catho- ^{s August.}
licæ Ecclesiæ viros, tant a pace animi, & eovo- ^{lib. 1. de mo-}
to, quo vos ego audiui, nihil opus erit XX. annis, ^{ribus Catho}
quibus me ludificasti. Longè omnino, longè ^{tic. Eccles.}
breuiore tempore quid intersit inter veritatem
vanitatemq; cernetis. ^{cap. 18.}

Atque hæc fortasse paulò prolixius
SANC^{mc}. PATER, commiseratione fratrum
meorum: quibus consulto exponere volui,
quibus ego remedijs ad sanitatem adductus
essem, vt quæ mihi medicina profuisset, ea-
dem ipsi videntes conualefcerent. Audiui e-
nim ego, pro Augustini consilio, doctos Ca-
tholicæ Ecclesiæ viros, Sanctorum Patrum
monumenta sedulo euolui, recentiorum
Theologorum scripta, in primisque diuini
virti ROBERTI BELLARMINI (cui post
Deum præcipuas conuersionis meæ partes
asscribo) enucleatissimas Disputationes stu-
diosè legi: Ecclesiæ Græcæ consensum ex
Patriarchæ Constantinopolitani in Augusta-
nam Confessionem Censura solicite rimatus
sum: coram etiam cum multis sacerdotibus
sermones contuli: nihilq; adeò prætermisi,
quod ad cognoscendas Catholicorum sen-

C 5 ten-

tentias facere videretur. Neque id iniuriā.

Epiſt. 52. ad Anton. Oportet enim, ut^k Cyprianus ait, non tantum quid maligni atq; Apostatae dicant, audire, verum etiam quid modesti & graues viri sentiant facian: nè, de vita ipsorum ac disciplina exploratione perpendere. Hanc solitudinē meam si imitarentur isti, qui se magistros profitentes orbis terrarum, sua plerophoria miserè decipiuntur, fortasse etiam pœnitētiā imitarentur, & mecum resilirent ab ijs, qui sine vocatione ingressi, sine ratione mentiti, sine mente grassati, supera inferis miscuerunt, & neque vita innocentia fratribus similes, nec fidei vnitate patribus concordes esse voluerunt.

Sed vt eò iam, cuius gratia tota hæc scriptio instituta est, progrediar: vides BEAT^{me} PATER, quis sit sensus meus & animus. Redeo ex fuga & dispersione longa: cupio reconciliari ijs, qui veræ Ecclesiæ possessores ac vita æternæ hæredes rectissimè credun-

Luc. 15. 4. m. Ioan. 10. 26. tur: Tanquam ^louis perdita sto ad ostium^m ouilis Christi, & ⁿ pulsans humiliter intromitti cupio. Hic cum nulli claves aut spati-
ad verb. 4D. osi ouilis cura commissa sit, præterquam *Antonij.* Tua Beatiudini soli: prouolutus ad pedes *pulsantis* Sanctissimos tuos, cum multo gemitu & *fore D. Pauli* planctu per Christum rogo & obsecro, ne *si Eremita* æstuantem hanc animam spernas, aut à gres-*Apud Hie-* gione in vita *ge tuo reijcas:* quin potius apertis clemen-*te Pauli.* ter

ter foribus, ad Ecclesiæ sacrosanctæ communionem, & saluberrima Sacramentorum pabula admittas: postmodum, quod reliquum est, exulem brevi propter Christum relictis omnibus futurum, Apostolica benedictione tua compleas, & sustentes.

Quod à BEAT^{ma} S A N C T I T A T E T^a. petere & sperare, non iussit impudens aliqua aut proterua audacia: sed iussus & authoritas eorum, qui suo merito SANCTITATI T^z. à latere iuncti, omniumque consiliorum cōscij, hanc mihi promptissimam voluntatem tuam in media *Germania* non obscurè confirmarunt. Idque vbi eorum votis, & tua plusquam diuina ad *Germanos* iuandos promptitudine impetrare licebit, mea in Deum pietas, & in Apostolicam hanc sedem humilitas atque obedientia: in tuenda verò Catholica vnitate firmitas & constātia, ita semper constabit, vt nunq̄ vel nomine Catholico, vel Pontificis Maximi beneficiis planè indignus fuisse videar. Nec dum viuam, Sacro sanctam Dei Maiestatem ardenteribus votis precari desinam T^m. vt Sanctitatem vniuersae Ecclesiæ Christianæ quam diutissimē incolument seruare, Tuumque istum Pontificatum quam plurimorū Germanorum conuersione magis magisq; insig- gnem facere dignetur. Vale. Heidelb. Idib. Decemb. Anno seculari. M. DC.

EPI-